சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

ஜெயங்கொண்டார் சதகம்.

திருமுகவிலாசம்.

ஆறுமுகவிலாச புத்தகசாலை
பகூநு, பையூகதாய வீதி
சென்னபட்டணம்.

இதன் விலை அணா ௨

உ

சிவமயம்.

ஜெயங்கொண்டார்சதகம்.

மதுரைச்சீர்மை சிவகங்கை சமஸ்தானம்
கீழைச்சேவற்பட்டு
இளையாத்தங்குடி ஏழுநகரமென்றுசொல்லப்பட்ட
நேமநகரத்திலுதித்த
அழகப்பசெட்டியார் குமாரர்
முத்தப்பசெட்டியார் அவர்களியற்றியது.

இஃது
மேற்படியார் பௌத்திரர்
நாராயணஞ்செட்டியார்
கேட்டுக்கொண்டபடி

திருக்கைலாய பரம்பரைச் செங்குந்த சங்கத்தி லொருவராகிய
சிதம்பரம்
அ. இரத்நசபாபதிமுதலியாரால்

சென்னை:
ஹிந்து தியலாஜிகல் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1896.

சிவமயம்.

ஊனையூர்ப்பாரதியாரவர்கள் இயற்றியது.

ஓங்குபதமாசூரனைக்கண்டோடியொளித்தார்விசையன
வாங்குதனுவால்பூசைவாங்கினா—ரீங்கிருக்கும்
நன்னியமச்சோழீசனார்செயங்கொண்டாரென்று
லென்னசெயங்கொண்டாரிவர்.

மேற்படியார் பாடிகேட்டதற்குப்பதில்

முத்தப்பசெட்டியாரவர்கள் இயற்றியது.

என்னசெயங்கொண்டாரிவரென்றான்முப்புரத்தைச்
சொன்னமயமாய்ச்சமைத்தசோழீசர்—பின்னுஞ்
சிரித்துச்செயங்கொண்டாரசித்தசனைக்கண்ணா
லெரித்துச்செயங்கொண்டாரே.

சுந்தர முதலியார் சொல்லியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருமதுரைச்சீரப்பட்டியையாற்றங்குடிச்செட்டிசீமானென்னு, மூருமதனனழகப்பனுதவியமுத்தையனெனுமொப்பில்சிங்க, மருமறை சாத்திரங்களோடாகமங்கள்புராணங்களனைத்துந்தேர்ந்து, பெருகு பழமொழிநூறுங்கதைநூறுஞ்சதகமெனப்பேசிற்றுமால்.

சிவமயம்

ஜெயங்கொண்டார் சதகம்.

காப்பு

விநாயகர் துதி.

சீர்பொருந்து தென்னைமாநகர் செயங்கொண்டசோழீசர் திருப்பேர் வாழ்த்திப், பார்பொருந்த சதகவிருத்தப் பாமாலைதனி லுலகப் பழமைசொல்லை, யேர்பொருந்து செந்தமிழால யான்பாடப்புவியிலுள்ளோ ரிசைந்து கேட்க கார்பொருந்து மதகரத்தான் வெயிலுகந்த கணபதிதாள்காப்பு தானே.

முருகர் துதி.

நகரமெல்லாமபணிந்தேத்துஞ் செயங்கொண்டசோழீசநாயனார்மேன், மகரநெடுங் கணுலகவதந்தியைசசெந்தமிழால்யான்வழுத்துதற்கே, யகரமுதலவ்வெழுத்தென்றுதியின் முப்பாற்சொன்னவவன்றுள்போற்றிச, சிகரவரை நீதெழுந்த பிறந்தவடிவேலவன்றுள்சென்னி சேர்ப்பாம்.

கலைவாணி துதி.

சிலைவேளைவென்றபிரான்றென்னைமநகரில்வளர்செயங்கொண்டார்மே, லுலகிலுள்ளோர்வழக்கமதாய்சசொன்னசொல்லைத்தமிழாலேயுரைப்பதற்குக், கலைவாணியாகியுலகுள்ளமட்டும்படிக்கவந்தகவிதைதன்னின், மலர்வேதன்மனைவியென்றன்மனதிலிருந்திவ்வுலையையெழுத்துவாளே

அவையடக்கம்.

பக்குவமுள்ளதினிற்குறித் தண்டலையொன்றெமக்குரைத்த பரமர்மீதில், வித்தகர்முன்னுலகவழக்கதனையெடுத்தொருநூறுவிருத்தஞ்செய்தா. ரத்தைநிகரெனச்செயங்கொண்டார்மீதினின்முதுதையன்சிற்றறிவினாலே, மத்தகயந்தனக்குமுனனேசிற்றெறும்புநடந்ததெனவசனித்தேனே.

பாயிரம் முற்றிற்று

நூல்.

வான்மீகர் கதை.

நல்வேடவான்மீகர்சப்தரிஷிகளைசசோந்தாமமந்த்ரஞ், சொல்லநாவில்லாதுகற்றறியாமையினமராவெனமுன்சொன்னார், வில்விசையன்செய்மைவெல்லக்கணைகொடுத்தசெயங்கொண்டார விளங்குநாட்டிற், கல்விதனக்கழகுகசடறமொழித லெனமுன்னோர் கழறுவாரே. (க)

மார்க்கண்டர் கதை.

அருமறைமார்க்கண்டர்நித்தந் திருக்கடவூர்வேணியனையன்பாய்ப்பற்றி, வருசமன்றன்பகையடக்கித்தீர்க்காயுளாய்ப்புவியில் வளராநின்றார். தருவைநிகர்தென்னேமநகரில்வளர்செயங்கொண்டார்தமிழ்சேர்நாட்டிற், பெருமரத்தைச்சுற்றிநின்றவல்லியுஞ்சாகாதெனவேபேசுவாரே. (உ)

பாண்டவர்கள் கதை.

அருமைசெறிபாண்டவர்கள்பங்காளிசெய்கொடுமையாற்காடாண்டு, முரிமையுடன்றருமர்செய்தநன்றியினாற்றிரும்பவும்வந்துலகை

யாண்டார், பருவனைவில்லாவளைத்த செயங்கொண்டாரேயெவரும் பண்பாய்ச்செய்த, தருமமேதலைகாக்குமதர்மமழிதிடுமெனவுஞ்சாற்றுவாரே. (௩)

இளையான்குடிமாறர் கதை.

உழுதிளையான்குடிமாறர் முளைவாரியன்னமன்பர்க்குதவிப்பாரில், வழுவாதகீர்த்தியுடனொருநாளுங்கேடில்லாவாழ்வுபெற்றார், மழுவேந்துமகரதலத்தார் செயங்கொண்டார்வளநாட்டின் மறைகளோதித், தொழுவாரெல்லாமுழுவார்தலைக்கடையிலென்றுலகஞ் சொல்லுமாதோ. (௪)

கிரவுஞ்சம் பிளவுபட்ட கதை.

தஞ்சமெனசசரண்புகுந்தவமரர்களைப் புரப்பதற்காச்சரவணத்தின், மஞ்சனெனத்தோன்றியசெவ்வேள்வடிவேலாற்கரவுஞ்சமாய்ந்ததன்றே. செஞ்சரணத்தால்யமனைவென்ற செயங்கொண்டாரே தேவரேனும், வஞ்சநெஞ்சைப்பிளக்குமிதுபொய்யல்லவுலகினிசவசனந்தானே. (ரு)

இராமர் கதை.

அரியோனைக்கௌசிகன்பாலவிடமலைத்தான்றசரதன்விட்டதற்கிலாமங், கரியோன்றனதிகசௌந்தரியனுக்குந்தனுவினுக்குங் கமலத்தார்க்கு.மரியோனாகியமறைதேர்முனியன்றேசெயங்கொண்டாருலகந்தன்னிற், பெரியோரைத்துணைக்கொளென்ற வௌவைவாக்கியத்திலொன்றும்பிசகிராதே. (௬)

இராமர் வனவாசஞ்சேர்ந்த கதை.

பானுகுலராமனுக்குப்பட்டாபிஷேகமெனப்பகர்ந்தபோது, கூனியொருசூத்திரத்தைக் கொடுக்கவவனூரைவிட்ட கொள்கைபோல, மானணியுங்கரத்தாரே செயங்கொண்டாரேபுவியின்மகிமைசேர்ந்த யானைநிழல்பார்க்கையிலேதவளைவந்துகலக்கிவிடுமெதுமெய்தானே.()

துரோணாசாரியர் கதை.

தொடைக்கிலங்குமாபணிலக்குமனென்வில்லவனென்றன்சொன்னபேசசை, யடக்கிராவணனோவியோ ம்பானென்வெலவேனறியென்றாபோற், சடைக்கிக்ப மா பணி செயங்கொண்டாரேயெநிரிதள தக்கஞ்சிப், படைக்குப்போகாவாகள்நல்லசேவகரெனவுமபகருவாரே (அ)

வாலி சுக்கிரீவர் கதை.

பேரிமாபாவாலி சுக்கிரீவரிருவருமபகையாயப்பிரியாமர் காரிபத்தக்காக்வந்த கடலடை சசிறை ட்டகணக்குப்போலே, மேருவைவில்லாய்வளத்த செயங்கொண்டாம் புலகில் விளங்குஞ்சொல்லா, மூரிரண்டுபட்டதென்றாற் கூத்தாடிக்கேலாபமுண்டென்பாரே.

பூநோசேநா பிறந்த கதை.

செலவேலோடே யிணங்குகடற்றிருவுடன்மூனாநாள்பிறந்த செய்திபாரினல்லோடைசசல கிலசிலபாசிபடாநதிடலுந்தனஞ்சயன்கை, விலே, ட்டமோகியசோட் செயங்கொண்டாரோவயலில் விளைவண்டான ப்பிலாடேபருமசந்தனிலருப்பிறந்திருக்குநேர்மைதானே (௧௦)

சரஸ்வதி கர்ப்பனை நீங்கிய கதை.

நகைகலை வாணிகம்பரிடத்திருக்கத்தண்டிகையினலமாய்வாழ்ந்தா, கவடான்புரமபோகக் கம்பரன்றேகூலிக்கோ ராளானரே, செங்கைபுகிராலமைதன் சி ததிலொன்றைநதுணிந்துவிட்ட செயங்கொண்டாரே, சுங்க டாறியபோது சுண்ணும்புங்கொடுக்கார்தொல்புவியுளோரே. (௧௧)

வாமனன் அரிச்சந்திரன் கதை.

தாப்பாய்வாமனன்கையின்மாவலிதண்ணீரைவிட்டுத்தரணிதோற்றான், வாய்ப்பாயகோசிகன்றன்வஞ்சனையாலரிச்சந்திரன்மனைவிவி

ற்ருன், நீப்போலேவிழிகாட்டிமதனுடலையெரித்துவிட்டுசெயங்கொண்டாரே, பார்ப்பார்க்குவாய்ப்போக்கொண்ணுதாண்டிக்கதுதானும் பகரொணுதே. (கஉ)

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் கதை.

பண்ணுருங்கவுணியாவிபூதியினுல்வழுதிசுரம்பாதிதீர்த்தா, ரெண்ணுபிரஞ்சமணர்திருநீற்றைமறந்துகழுவேறிமாய்ந்தார், பெண்ணுளைச்சடையில்வைத்தசெயங்கொண்டாரேயுலகிற் பெருமைசேர்ந்த, வெண்ணீறேவினையகற்றுந்தரிப்பவர்க்குசசிவகதியுமேவுந்தானே.

துரியோதனன் கதை.

புள்ளாலேபொறியரவத்துசன்மடிந்தாற்றருமருக்குப்பொரும்போருண்டோ, துள்ளாடத்திருப்பிவிட்டுப்பின்பவனைச்செயிக்கமிகத்தொல்லையாசசே, வெள்ளானைக்கிறைபணியுஞ்செயங்கொண்டாரே பகையைமெலிவியாமன், முள்ளாலேயெடுப்பதைக்கோடாலியாலெடுக்கவந்தமுறைமையாமே. (கச)

அகலிகை கதை.

பண்டகலிகையையிந்திரன்களவாய்த்தழுவிவெளிப்படுஞ்சாலத்தைக், கண்டுமுனிசகியாமலிருவரையுஞ்சபித்ததனுற்கனவீனந்தா, னிண்டை புனைசடையாரேசெயங்கொண்டாரேபுவியிலில்லாள்பேச்சைக், கொண்டவன்றூற்றும்போதேகூரையொக்கத்தூற்றுமெனக்கூறுவாரே. (கரு)

தாரை கதை.

கடலீன்றசந்திரனைக்குருமனைவிகலந்தணையக்கருதிவாவென், றிடவுமதிதொடலாமோபின்வருவதறியாமலிணங்கினுனே, சடையிலங்கக்கங்கையணிசெயங்கொண்டாரேமாரன்சரந்தாங்காம, லுடைகுலைந்தபின்புசொந்தமறைமைகள்கொண்டாடுவரோ வலங்களோரே.

காந்தக்கந்கோட்டையழிந்த கதை.

சற்றுமதிற்கலிஙகசிந்துசூழுசிக்காந்தமெனுந்துருவந்தன்னே, யெத்தும்விலைமாதர்களாற்பண்டுகருணைகரன்.வென்றிட்டானன்றே, கைத்திகிரியோன்பணியுஞ்செயஙகொண்டாரேமிகுந்தகருத்துண்டான,புத்திமான்பலவானுமென்றுலகோசொல்லுவதும்பொருந்துந்தானே. (கள)

தநுபர் கதை.

ஆளைப்போல்வருமிருகந்தனக்கும்வீமனுக்கும்வழக்கானநியாய. வேளைக்காதரவுதர்மர்வீமனுடல்பாதிமிருகததுக்கென்றார், வேழப்போர்வையைதரித்தசெயயஙகொண்டாரேசீனிவெல்லம்போட்டு, ஈழிப்பால்வார்ததாலுநஞ்சொல்வாரறிவுமிகுநடுவுள்ளோரே. (கஅ)

வாலியநுசனை யேடுத்த கதை.

விழியெதிர்நில்லாதொளித்துவாலியைமாலெய்துகொன்றுவிடவேவாலி, வழியுடனேமறுசனனமெடுததரியையெய்துபழிவாங்கினுனே, அழலுமழுவணிகரததார்செயங்கொண்டார்நன்னாட்டிலமரர்க்கேனும், பழிகிழமதாகிவிட்டுப்போவதில்லையென்றுலகோர்பகருவாரே.

அம்பிகாபதி கதை.

அரசன்மகளாரையம்பிகாபதிசேர்ந்ததனை மன்னனறிந்துநாட்சென், றுருசிபிறந்தொருநாளத்தாட்சியுடனவனுயிரையொழித்தானன்றே, பரசணியுஙகரததாரேசெயஙகொண்டாரேமிகுந்தபழக்கமேனுஞ், சரசமிஞ்சிரவிக்கையிற்கைபோடவொண்ணுதென்றுலகோர்சாற்றுவாரே. (உ0)

விபீஷணன் கதை.

கும்பகர்னனுக்கிளையோன்றமையனுயிர்நிலைகாட்டிக்கொல்லென்றேசி, கும்பலைக்குந் தறவுசொல்லியிலஙகைமன்னன்வலுவைமுற்

றுங்குறைத்தானன்றோ, செம்பிநன்னாட்டவர்புகழுந்தென்னைமநாட்டில்வளர்செயங்கொண்டாரே, தமபிறக்கத்தரையாமென்றிடுஞ்சொல்லரக்கனுக்கேதகுங்கணடீரே. (உக)

கண்ணன் மலையைக்குடையாக எடுத்த கதை.

கல்லானமாரியையிந்திரனனுப்பவாய்ப்பாடிக்கணணர்க்கம்பு வில்லேதுமின்றியொருகற்குடையால்வந்தமழைவிலக்கினாரே, செல்லாருங்குழலிசௌந்தரியையிடப்பாகம்வைத்த செயங்கொண்டாரே வல்லார்க்குபபுல்லுமோராயுதமாமென்றுலகோரவழங்குவாரே. (உஉ)

சூர்ப்பநகை மூக்குமுலை யறுபட்ட கதை.

உருக்குதலுநயத்தலுமார்சூர்ப்பநகையிலக்குமணனுயர்தோள் சேரச, சுருக்கிற்சென்றெடுக்கவவனிணங்காமன்மூக்குமுலைதுணித்தானன்றோ, மருக்கிசைந்தகரததாரோசெயங்கொண்டாரேமிகுந்தபயலுண்டாகிச, சிறுக்கிமனதறியாமற்செடிதளைக்கையாறறாக்கித்திரிந்தவாறே. (உங

சீதை கதை.

தேன்மொழிசசீதையையரக்கன்சிறையெடுத்துவனத்தில்வைத்து செயலாலுந்தா, ஞனமட்டும்பாக்கவவள்கற்பழியாதக்கினியிலமிழ்ந்துமீண்டாள்,மான்விழியாள்சௌந்தரிபாகாசெயங்கொண்டாரேநின் வளஞ்சேர்நாட்டிற், ருன்பதிவிரதையானாற்றேவடியாள்வீட்டினிந்து ந்தரிக்கலாமே, (உச)

அருச்சுனன் கதை.

பண்டுகிணற்றினிலெறிந்தபௌத்திரத்தைத்துரோணர்சிலைபாணம்போட்டுக், கொண்டுவரக்கண்டதனஞ்சயனுமந்தவிற்றொழில் லைக்கொண்டானன்றோ, வண்டுவிழியுமைபாகாசெயங்கொண்டாரே

யுமதுவளஞ்சேர்நாட்டில், கண்டதைகற்கின்றவனேபண்டிதனவா னென்றேகருதுவாரே. (உ௫)

நடானை பாம்பு கடித்த கதை.

நண்ணுகழைவனமெரியமேற்கிடந்தபாம்பு செத்திடாமற்றூங்கி, மண்ணில்விட்ட நளன்கரத்திலரவு கடித்தவனுடலை வடுச்செய்தாற் போல், வெண்ணிலவைச்சடையில்வைத்தசெயஙகொண்டாரோ குடியின்மெலிவுதீர, புண்ணியத்துக்குடுமெருதைப்பல்பிடித்துபார்ப்பரெனப்புகலுவாரோ. (உ௬)

ஓரரசன் பெண்சாதியின் கதை.

நயவேந்தன்பாரியொரு துன்மார்க்கனுசைகொண்டு நடந்தேயாற்றி, வியல்புடனேபோய்ச்சலத்தினின்றதைச்சிந்தாமணியிலியம்பினோ, கயல்விழியாருமைபாகா செயங்கொண்டாரோ தனதுகணவன் போலே, அயல்வீட்டான்மகனவனுமாபத்துக்குதவானென்றறைகுவாரோ. (உ௭)

சேதுபதிராசாக்கள் கதை.

பெண்ணைவாழ்க்கைபடுத்தசேதுமன்னன்குறித்தவிடம்பிசகிமேலாங், கண்ணர்பரிசோதனைக்குந்தப்பி விதிப்படிமூடவன்கைக்கொண்டானே, பண்ணுலவுபுகழ்மேவுஞ்செயங்கொண்டாரோமூவர்பாரித்தாலும், யெண்ணைதனைத்துடைத்திடலாமெழுத்ததனைத்துடைப்பவர்களில்லைததானே. (உ௮)

துஷ்டரோகியின் கதை.

பண்டுகுட்டரோகியுந்தான்பாரதங்கேட்டாரோயும் பஞ்சாயோடி, விண்டுவெருகையிற்கதையைப்பொய்யென்றான் மறைந்தகுட்டமீறிற்றன்றோ, தண்டமிழுக்கருள்புரியுஞ்செயஙகொண்டாரோபூதந்தழும்பாதீசன், உண்டென்றபேருக்குண்டில்லையென்றபேற்கில்லையுண்மைதானே. (உ௯)

மநுநீதிச்சோழன் கதை.

முன்னொருசோழனபுதல்வன்றேர்க்காலிலான்கன்று முறியக்கண்டே, பின்னமுறகிடாய்த்தனதுபிள்ளையைத்தேர்க்காலிலிட்டுப்பெருமைசேர்ந்தான். தென்னைமநகரில்வாழ் சௌந்தரநாயகிமகிழ்ந்த செயங்கொண்டாரே, தன்னுயிரபோன்மன்னுயிரை யெண்ணுவாதேவாமுனிவர் தமகொப்பாரே. (௫௦)

இந்திரசித்தன்கதை.

கணணர்படைத்தனைசெயிக்கவிந்தரசித்தனிகும்பலையைக்கருதிச்செய்தே, நண்ணியயாகமுமுடியுந்தருணத்திலிலக்குமணனுஞ்செபதான், மண்ணைபுண்டோன்விழிபதந்தார்செயங்கொண்டாரேகோலமத்தாடாடி. வெண்ணெய்படும்வேளையிலேதாழியுடைந்திடுதன்முன்செய்வினையென்பாரே. (௫௧)

இராவணன் கதை.

அற்புதராமன்கையவலமுதனுட்சண்டையிலரக்கனறிந்தும்புதகி, செற்பமகோதரன் பேசசைக்கேட்டலவோகுலத்தோடுந் துஞ்சினனே. நற்பரசநாசியனேசெயங்கொண்டாரேநல்யோசனையில்லாத, தற்புத்திமந்திரியாலரசுக்கேயீனமென்றசொல்மெய்தானே. (௫௨)

சகரர் கதை.

ஆவலாய்ப்பரிதேடிக் கபிலரிஷியிடத்திற்போ யகம்பாராட்டித், தாவியவெஞ்சினத்தாலே யறுபதினாயிரம்பேர்கள சகரர்மாண்டார். காவடருந்தென்னைமச செயங்கொண்டாரேபொறுமை கருதிசசெய்யாக்,கோபமேபெரும்பாவமதுசண்டாளம்மெனவுங்கூறுவாரோ.

இராக்கதர் கதை.

ஆற்றையணிந்தேநோக்கியொருகிருதன்றவசுசெய்ய வவனுக்கோவாள்கூற்றையுதைத்தோனனுப்பக்குறுக்கிற்சென்றிலக்குமணன்கொ

ண்டானன்றே, நாற்றிசையும்பணியவருஞ்செயங்கொண்டாரேயனந்தநாளாயொட்டிக், காததிருந்தோன்பெண்டுதனைநேற்றுவந்தோன் கைக்கொண்டகணக்குததானே. (௬)

பாரதக்கதை.

விதுரன்வின்முரிததான்கன்னனும்பாம்புக்கணைதிரும்பவிட்டானில்லை, யெதிரிபடைதனைததுரியோதனன்செயிக்கப்படைத்தலைவரிணங்கிஞரோ, மதுரையிலிந்தனம்வளையல்விற்றசெயங்கொண்டாரோமருவார்போரில, குதிரைநடவாவிடினமாவீரர்பறந்திடுவாரோகொக்காய்ததாமே.

மணியடித்த கதை.

சாததிரவேதியர்வதிட்டர்தருமராதுசத்திரததிற்சலசசோறுண்ட, மாத்திரமேலட்சமறையோா புசிததாலாடுமணிமலிாதாடிற்றே, நேததிரத்தாலனகனுடறனையெரிததசெயங்கொண்டார்நிமலர்நாட்டிற் பாத்திரதையறிந்துபிசைசையிட வேண்டுமென்றுலகோாபகருவாரோ.

கிருட்டிணன் தருமரைப் பொய்சொல்வித்த கதை.

அன்பானதருமரசுவத்தாமாவெனும்யானையமரில்வீழ, வன்பானபுயவசுவத்தாமர்பட்டாரெனப் பிசகிவழுத்தலாச்சே, முன்பாதவன்னெயிற்றைப்பறிததெறிந்தசெயங்கொண்டார்முதல்வர்நாட்டிற்றன்பானைதனைச்சாயப்பிடிப்பதுண்டோவெவருமென்றுசாற்றுவாரோ. ()

பஞ்சபாண்டவர்கள் போர்க்குச்சென்ற கதை.

மன்னர்துரோணரையோனன்கொடுபோயிற்றென்றொருசொல்வழுத்தக்கேட்டே,பொன்னிரதமேறியம்புவில்லெடுத்தைவருஞ்சமர்க்குப்போனாரன்றே, நன்னயவேதன்சிரததிலொன்றுதுணித்திட்டசெயங்கொண்டார்நாட்டிற், சின்னபாம்பானாலும் பெரியகம்பாலடியென்றேசெப்புவாரே. (அ௩)

அச்சுதவாணன் கதை

வேணியானைப்பணியு மச்சுதவாணக்குரிசில் வெள்ளாண்மைச சீர், ஆணியவல்லமையான் மூவேந்தரையுங்காவலில்வைத் தவதிசெய் தான், பாணிமழுவணிசெயங்கொண்டாரேயெத்தொழில்களுக்கும் பழுதண்டேபார் காணியைநட்டுக்களத்தினிற்பது வேகன்மையெனக் கருதுவாரே. (௩௯)

தக்கன் கதை.

கயிலைத்தானுவைப்போலே மறுசிவனையுண்டுபண்ணக் கருதித் தக்கன், செயலறவேசெய்வேள்வியுங்குலைந்துவேற்றுமுகஞ்சேர்ந்தா னன்றோ, வயிலைப்போல்விழியுமைசேர்செயங்கொண்டாரோயிந்தவய னிமேலே, உயரதான்பறந்தாலுமூர்க்குருவிபருந்தாகா துண்மைதா னே. (௪௦)

தக்கன்மகத்தில் வந்த தேவர்கள் கதை.

ஆணவத்தக்கன்மகத்திலவியுணவந்திடுதேவரவர்களெல்லா, நா ணமொடுமானபங்கமுற்றனரே வீரபத்திரநாதராலே பாணிதனின்ம ழுவணிந்தசெயங்கொண்டாரேருசியும்பசியும்பார்க்கு, மூணருந்தங்க ருமமிழந்திடுவரென்றபழமொழிதானுண்மைதானே. (௪௧)

இந்திரன் நளனைத் தூதுவிட்ட கதை.

வனத்திறையிந்திரனளன்பாற்சென்றுனக்குவருமானமாதைத்தா னென். றனக்குவரும்படிபேசித்தமயந்திதனையிணக்கிதாவென்றுற் போற்,சினக்குமரவணிந்தடியார்மனக்கவலைதீர்த்தருளுஞ்செயங்கொ ண்டாரோ, உனக்குமழைபெய்யுமிப்போதெனக் கிரைவைநீர்தாவென்று ரைத்தவாறே. (௪௨)

பிரமனைச் சிவன்சபித்த கதை.

கஞ்சனுக்குப்புவியிற்கோயிலுட்பூசையில்லையெனக்கடிந்தீர்மீட் டுவ, கெஞ்சினபின்மறையவர் செய்பூசையெல்லா முனக்கெனவே

பைசெய்தோ, பஞ்சவனுக்காய்மாறிநடித்தசெயங்கொண்ட ரேபனை வரைத்தா, னருசிகல்லவாாதைசொன்னதுபோல்லாயபுயருவநில லையவனியோாக்கே. (௪௫)

அகலிகை சாபந்தீர்ந்த கதை.

முனியகலிகைகல்லாயசபிததுரிவிரத்திககுமையுமுறைசொன் னேற்போன். மனுவோநருகியரிநடந்திடுநாட்டபடபழையவடிவாகுனே, தனவாலேதோழனென்றசெயங்கொண்டாரேயெமாக்குநலைநாள்செயத, வனுபோகநொலைந்திடுமெபோதவிழ்த்முஞ்சிதந்திககுமென்பயவனியோரே. (௪௬)

விபீடணன் மகுடம்பெற்ற கதை

வளமையுள்ளராமனை விபீஷணனைசேர்த்திலங்கைமணி மகுடம் பெற்றான். தளபாக்கருடனிருநதமாக்குவந்தாலயனையொக்கச சரிப் பாரன்றே, களபமணிதனதிசெளநதரிபாகாசெயங்கொண்டாரக னத்தநாட்டி, னிழலருமை வெய்யிலிறபோறற்றெரியுமென்பதுவுஞ்ச நகண்டீரே. (௪௭)

அரிச்சந்திரன் கதை.

செப்புமரிசசந்திரன்றனிசனுககேவியாகிச சென்றே நெஞ்ச, மொப்பியயானமுமகாதற்சிமித்தியததாலழககவனுக கொருபோது ண்டோ, மைப்படியுநகண்ணெளநதரிபாகர்செயங்கொணடாரவள ஞ்சேர்நாட்டிற், குப்பையிலேகிடநதாலுநகுன்றிமணிநிறநதிலொன் றுநகுறைவுறுதே. (௪௮)

அமராவதி யெரிபவன் கதை.

வணக்கமுடன்சித்திரபுத்திரனையமராவதிதான்வணங்கிப்போந க, விணக்கமுடன்செய்யாதரியமததாலவட்குமெலவிட ெரய்திற்றே; யணைக்கடலின்மேனடந்தமுகில்பணியுஞ்செயங்கொண்டா ரருள்சே

நாட்டிற், கணக்கனுக்குக்கைக்கூலிகட்டியன்றோ குடியிருக்கக்கட னென்பாரே. (சஎ)

விடத்திற்குப் பயந்த விஷ்ணு கதை.

கடியவிடம்பாற்கடலிற்றோன்றியபோதருகிருந்த காருத்தன்றே. னெடியபயத்துடனீங்கியுங்கருநிறம்படைத்தானிசமதன்றோ, கொடியிடைப்பெண்சௌந்தரியாளிடப்பாகர் செயங்கொண்டார் குலவுநாட்டிற், படைதனக்கோடிப்பிழைப்பர்பஞ்சமதற்கிருந்து பிழைப்பாரென்பாரே. (சஅ)

பஞ்சதந்திரக் கதை.

திறமுளசஞ்சீவகனைத் தமரகன்கண்டழைத்துவந்து சிங்கத்துக்கு, மிறையுளமந்திரியாகவைத்தபின்சிங்கந்தனக்குமிடபத்துக்கும், குறைவில்பகையுண்டுபண்ணிவிட்டதன்றோ செயங்கொண்டார் குலவு நாட்டி, லுறவுதனைப்போலிருந்துங்குளவியைப்போற்கொட்டுவர்களுண்டென்பாரே. (சகூ)

அறிவீன னரசன்மேற்பாடிய கதை.

அறம்பெற்றசோழனைமண்ணுண்ணிமரப்பாவையென்றதிலோர் பாட்டாய், வெறும்பித்தன்சொல்லவந்தவேந்தர்சபையோர்கள்பொருள்விளங்கசசொன்னார், திறம்பெற்றபரிசுகொண்டான்றென்னேமங்கநில்வளர்செயங்கொண்டாரோ, யெறும்புக்குந்தன்கையாலெண்சாண்மெய்யென்றுலகோரியம்பினரோ. (ரு௦)

கர்னமகாராசன் கிண்ணங்கோடுத்த கதை.

வாழிரவிசுதன் லலக்கையாலெடுத்துக்கொடுக்குமுன்னேமனம் வேறுமென், றேழைமறையோர்க்கிடக்கையாலேயெண்ணெய்க்கிண்ணமீந்தானன்றே, வாழிதனிற்பள்ளிகொள்ளுமால்பணியும்பொற்பா

தசெயங்கொண்டாரே, நாளையென்பார் கொடைதனக்குச் சடுதிப்பி
லேயில்லையென்றனலமதாமே. (௫௧)

விசுவாமித்திரன் வெற்றியடையாத கதை.

புகழரிச்சந்திரனிச்சவானெனவதிஷ்டர்சொலவவனைப் பொய்
யனாக்க, மிகவெகுண்டுசபதமிட்டேயானமட்டும்பார்த்தயர்ந்துவிசுவா
மித்ரன், செகமறியமக்களப்பட்டிருந்ததையாவருமறிவார்செயங்கொ
ண்டாரே, முகடுமுட்டவருங்கோபந்துரும்புகுத்தவேலையென மொழி
ந்தவாறே. (௫௨)

சுப்பிரமணியர் கதை.

அண்ணலருள்சரவணவேள்புனக்குறப்பெண்வெயிலினிற்குமயதி
பார்த்துத, தண்ணுலவுவேங்கைமரமாகிழலாலன்றவள்வருத்தந்தனைததீ
ர்த்தாரோ, விண்ணவர்க்காய்விடத்தையுண்டசெயங்கொண்டாரோகன
ந்தான்விளங்குநாட்டிற், பெண்ணென்றாற்பேயுமொக்கவிரங்குமென
வுலகுள்ளோர்பேசுவாரே. (௫௩)

கிருட்டினன் ஐவரைக்காத்த கதை.

வள்ளல்கன்னன்கைநாகக்கணைப்புலன்மாலறிந்தவன்றன் மாதா
வைப்போய்ப், பிள்ளைகண்மேனாகமொருதரம்விடப்பாணிறுத்தெனவு
ம்பேசச்சொலவித், தெள்ளியபஞ்சவருயிரைக்காத்தார்தென்னேமநக
ர்ச் செயங்கொண்டாரே. வெள்ளம்வருமுன் னணையைக்கோலிவைப்
போர்காரியங்கண்மிகநன்றாமே. (௫௪)

இரணியன் கதை.

ஆசசரியவிரணியனட்டாக்கரத்தையிகழ்ந்தார் பொல்லாப்பெண்
ணமற், கூசசமறத்தள்ளியிரணியநமாவென்றதிறற் குலைந்தான்றேந
ம், பேசசிமுலையுண்டமுகில்பணிசெயங்கொண்டாரோநீள்பெருங்காற்
றுக்கு, ணீச்சறியாமைந்தரைவெள்ளங்கொண்டுபோமென்றனிசங்கண்
டீரோ. (௫௫)

உருக்குமாங்கதன் கதை.

தண்ணிலத்திலுருக்குமாங்கதராசனொருவிரதநடாத்தினொன்
றன்னகருமவ்விரதந்தொடங்கியதால் யமனவனையணுகக்கூடா [ன்
தென்னயமதண்டனைசேராதிருந்தாரசெயங்கொண்டாரிலகுநாட்டி
மன்னவனெட்படியோமன்னுயிருமந்தப்படியெனவுமவழுத்துவாரே.

நளன் கதை.

அடவிசென்றுநகரிழந்துவறுமைதங்கியுடன்மெலிசுதேயம்மானூ
ர்வந், திடவுமம்மானேவவினலைச்சாரைழத்திடவருவதிலேபோவெ
ன்ற, திடநளனைமாமனெதிர்கொண்டழைக்கச்சம்மதித்நாண்செயங
கொண்டாரே, கடுகுசிறுத்தாலுமென்னகாரம்போகாதெனவுங்கழறு
வாரே. (ருஎ)

சூரபத்மன் கதை.

பூதலமும்பொன்னுலகுமேவல்கொண்டசூரனரனபுதல்வற்கஞ்சிச,
சூதமராமாயொளித்துக்கடைசியிற்செவ் வேள்கரத்திற்றுசமானனே,
தாதவிழ்பூங்கொன்றையணிசெயங்கொண்டாரேசெடியைத்தாண்டி
த்தாவிக், காதமோடினுமுயற்குக்கைதூக்கென்றுலகிலுள்ளோர்கழறு
வாரே. (ருஅ)

பொய்த்தவ வொழுக்கத்தோர் கதை.

பூமிதனிற்சிலர்கிரிட்டிருகரமுங்குவித்திருகண்பொத்திக்கொண்
டே, காமியர்கண்மேற்பொருண்மேன்மனங்கிடக்கவாயிலரகரவென
ரூற்போ, னெமியணிவோன்றேடவரியபதச்செயங்கொண்டாரிய
லர்நாட்டின், மாமிதலைமேற்கையும்வேலிபுறத்தினிற்கண்ணும்வைத்
தவாறே. (ருகூ)

திருவிளையாடற் புராணக் கதை.

பெண்ணிறக்கத்தொங்கலம்பால்வில்வேடனடுத்துவரப்பெண்ணு
க்கானன், கொண்ணதுரீயென்றிழுக்கமதுரையிற்சுந்தரர்கியாய்க்

கொடுத்துத்தீர்த்தா, ரண்ணலரனேசெயங்கொண்டாரேகாதாரக் கேட்டதும்பொய்யாகுங், கண்ணாரக்கண்டதும்பொய்தீர்க்கவிசாரிப் பதுமெய்காணுந்தானே. (சுO)

துரியோதன னரசிழந்த கதை.

கூறுமரவக்கொடியோன்பாண்டவருக்கைந்திலமுங்கொடுக்கேனெ ன்று, வீறுசொன்னான்சுடக்கொடுத்தபின்னுயிரோடுலகமுற்றும்விட் டானன்றே, நீறணிமெய்ச்செயங்கொண்டாரேயாற்றோடேமூடர் நேர்போனாலும், போறதல்லாலோடக்காரனுக்கரைக்காசுநகொடுக்க ப்பொருந்திடாரே. (சுக)

விநாயகர் மாங்கனி பெற்ற கதை.

வேய்க்குமகன்மூத்தபிள்ளைகரத்தினின்மாங்கனிகொடுக்கவெ குண்டுவேலர், வாய்க்கினியகனிநமக்குத்தரவிலென்றுகோபமுடன் மலைமேற்சென்றார், பாக்கியஞ்செந்தமிழ்க்குதவுஞ்செயங்கொண்டா ரேவிரைத்தபழனக்தோறுந், தாய்க்குவிளைத்தாலுமென்னதனக்குவி ளைந்திடவேண்டித்தவஞ்செய்வாரே. (சுஉ)

சீவகன் கதை.

பெலமுற்றசிங்கமொருகன்றீனும்படியெழுதிப்பின்னேசெம்பொன் விலைபெற்றகரியையரிக்கன்றுதுள்ளிப்பாய்ந்தகதைமெய்யாமென்றே சிலைபெற்றகூளேந்த்ரன்விறலிதனில்விளங்குதன்றோசெயங்கொண் டாரே, குலவித்தைகல்லாமற்பாதிவருமென்றுலகோர்கூறுவாரே. ()

கொக்குமீன்களை மடித்துத் தானும்மடிந்த கதை.

தண்ணார்மீன்களைச்சருவசிவதயாபரபகத்தான்நயவாய்ப்பேசி, யெண் ணமற்சிதைத்தபழிதனக்கலவன்பகக்கழுத்தையிடறிற்றன்றே, பண் ணார்சிந்தாமணியில்விழுந்ததன்றோசெயங்கொண்டார்பரவுநாட்டிற்,

கொண்ணுரைக்கொல்லுமல்லாற் கொலைவிடாதென் றுலகோர்கூறுவாரே. (௩௪)

வாமனாவதாரக் கதை.

உலகமெல்லாமுடல்சிறுத்துஞ்சிரியவாமனனளந்தாலொருபாதத்தா, லலகையின்காத்திரங்கொள்ளன்னவாலகிருஷ்ணன்பாலருந்தியவளைமாய்த்தான், சிலைநுதலாள்சௌந்தரிநாயகியிடப்பாகம்வைத்த செயங்கொண்டாரே, மலைபெரிதானாலுமென்னசிற்றுளிக்குப்பயஞ்சனிக்கும்வண்மைதானே. (௩௫)

புட்கரன் நளனைவரவழைத்த கதை.

காவலன்புட்கரனளனைச்சூதாடவரவழைத்தகபடங்கண்டே, மேவிபசூதாடாமற்றள்ளிவிட்டாற்சனிநளனைவினைசெய்வானோ, வாவிதிகழ்தென்னேமச்செயங்கொண்டாரேமிகுந்தவளஞ்சேர்நாட்டி, னாவிதன்செய்தியையறிந்துகுடிமியைப்பத்திரப்படுத்தனலமென்பாரே.

குழண ராசன் கதை.

சிம்மாசனன்குழுணன்சிரம்போலேவிழிமூக்குச்செவிவாய்செய்து, சம்மாரம்பண்ணிரத்தச்சோரிசிந்தக்கொடுத்ததுவுந்தட்டானன்றோ, பெம்மானேதென்னேமச்செயங்கொண்டாரேமலையைப்பிரட்டுங்கையான், கம்மாளன்பசுவைத்தான்காதறுத்துக்கொள்ளுமெனக்கழறுவாரே. (௩௭)

ஆமை வாயாற் கெட்ட கதை.

கொடியையிரண்டோதிமங்கௌவிப்பறக்கநடுக்கூர்மங்குலவிச்செல்கா, லொடியிலொருசெய்திசொலவாய்திறந்தாமையும்வீழ்ந்துநறுங்கிற்றன்றே, வடிவுளதந்திரக்கதையுமுண்டுசெயங்கொண்டார்வாழ்வளஞ்சேர்நாட்டி, னெடுங்கிணறும்வாயாலேதாறுமென்றேசொல்லுவர்கணிசங்கண்டீரே. (௩௮)

திரிச்சங்குராசன் கதை.

நம்புகுருவதிஷ்டட்டர்பகைமிகுந்திருக்கும்போதுதிரிச்சங்குராசன்
வம்புரைத்தகோசிகராற்சொர்க்கமதிலேறியதான்மகிமையுண்டோ
சம்புமகாதேவசெயங்கொண்டாரேயெதிராளிதனுவாலெய்த
வம்புவிழக்கையிலெழைகட்டினான்மெய்யினிற்புண்ணறிடாதே. (சுகூ)

சுக்கிரன் கண்ணிழந்த கதை.

கூச்சமறமாவலிபூமியைக்கொடுக்கமால்வாங்கக்குறுக்கேசுக்ரன், பேச்சறியாமற்பேசிக்கண்ணிழப்பானேனெதுங்கிப் பிழைக்கொண்ணதோ, வாச்சரியஞ்செயங்கொண்டாரேயிலங்காபுரிராமராண்டாலென்ன, வேச்சிலரக்கர்களாண்டாலென்னென்றுகுரங்கர்நாளிருந்ததன்றே. (எ௦)

மானமுள்ள மகாபுருடன் கதை.

நீரெடுத்தோர்கலசமதிற்சவசமுஞ்செய்தொருவன்வந்தானெடுநாள்கும்பம், பாரில்விழுந்துடையவின்னுமொருகலசமென்மானம்பார்க்கும்போது, சீரலவென்றழுதானென்றொருகதைசொல்வார்சேமச்செயங்கொண்டாரே, யாரெனினுமானமிழந்துயிர்காப்பதென்னவென்பாரவனியோரே. (எக)

கருடன் கதை.

விருப்பமறையோன்றனக்குப்பிறந்திருதனையுவணன்விழுங்கும்வாயி, னெருப்பெழச்சுட்டதனாற்செங்கருடனிருதனைவிடுத்தானெனவோர்பாட்டிற், றிருப்பதிவேங்கடச்தகர்தனிலுரைத்தார்முன்பெரியோர்செயங்கொண்டாரே, நெருப்பிருப்பதறியாமற்றொட்டாலுஞ்சுடுமெனவேநிகழ்த்துவாரே. (எ௨)

பட்டணத்துப் பிள்ளை கதை.

கையினிற்பட்டணத்தார்க்குத்தமக்கைசுஞ்சுகலக்குபலகாரஞ்செய்தே, யையமறக்கொல்லவென்றேகொடுக்கவவண்பின்னெருப்பால

ழிந்ததன்றே, துய்யபிணுகச்சிலையீர்செயங்கொண்டாரேபிறர்க்குத் துன்பங்காணச், செய்ததிவினைதானுஞ்செய்தவர்க்கேசேருமெனச் செப்புவாரே. (எ௮)

விக்ரமாதித்தன் கதை.

சிந்தைமகிழ்விக்ரமாதித்தனுக்காயிரவருடந்தேவியீந்தாள், புந்திவலுமந்திரிசொல்லாலிரண்டாயிரவருடம்புவியையாண்டான், சுந்தரர்க்குத்தூதுசென்றசெயங்கொண்டாரேதருமந்துலங்குநாட்டின், மந்திரங்கால்மதிமுக்காலென்றுலகந்தனிலுள்ளோர்வழுத்துவாரே. ()

காளிதாசன் கதை.

நிசகாளிதாசனரண்மனைவாயிற்புகவேண்டிநிருபன்கீர்த்தி, சுகநாசிபல்போவென்றுரைத்ததனாற்செல்லவிட்டார்தொன்றப்போவென், றிசைவாங்கீர்வாணம்போசன்றன்மேற்பகர்ந்தனன்காண்செயங்கொண்டாரே, பசுமாட்டுத்தோலதனைப்புலிபோர்த்துக்கொண்டிருந்தபண்புதானே. (எ௫)

இராவணன் போர்க்குத்துணிந்த கதை.

யாகத்தாற்செயமுமில்லையிறப்பதினிநிசமெனக்கொள்ளெனைப் பெண்ணே, லோகத்தாரிராமனெனவுரைக்குமட்டுமிராவணனென்றுரைப்பார்போர்க்குப்,போகத்தான்றுணிந்தனென்றனரக்கனதாற்செயங்கொண்டாரபொருந்துநாட்டிற், சாகத்தான்றுணிந்தவர்க்குச்சமுத்ரமுழங்காலளவுதானென்பாரே. (எ௬)

நக்கீரர் கதை.

அத்தரீகரத்தெழுதியடிமைக்கிந்திட்டசெய்யுளதனைநோக்கிச், சற்றுந்தாமதியாமலியற்கைமணங்கூந்தலுக்குத்தருதியென்றல், குற்றமெனப்பயமின்றியுரைத்தனக்கீரர்செயங்கொண்டாரேசொல்,வித்துவான்மதயானையிரண்டுமொப்பென்றுரைப்பதுவுமெய்யதாமே.

துரோணர்பெண்சாதி.

உச்சிதமாய்த்துரோணர்சொன்னமொழிப்படியேயவர்மனையாளுடையில்லாமற், பிச்சையிடக்கொள்சிவனுக்கக்கணமேயிந்திரியம்பிறந்ததன்றோ, தெட்சணமாமுனிபரவுந்தென்னைமநகரில்வளர்செயங்கொண்டாரே,யிச்சையுள்ளகாமுகர்க்குக்கண்கண்டவிடத்தினிலென்றியம்புவாரோ, (எஅ)

வாதாபி கதை.

மெத்தநாள்வாதாபிவேதியர்களுயிரையுண்டுமேவிக்கும்ப, சித்தனைச்சாப்பிடநினைந்தான்சித்தனவனுயிரைமுற்றுஞ்சிதைத்துப்போட்டான், மத்தகசந்தனையுரித்தசெயங்கொண்டாரேயார்க்குமனதுக்கேற்க, நித்தியவகட்டப்பாலைமுற்றவுந்தான்பழுத்திடுமோநிலத்துமீதே. (எகூ)

நாரைமூக்குக்குவமைசொல்லிய கதை.

பார்புகழும்பாண்டியர்க்குச்சங்கத்தார்பேரறிவாற்பகரவொண்ணு,நாரைமூக்குக்குவமைபனங்கிழங்கென்றொருபுலவனவின்றானன்றோ, சீருலவுங்கங்கைதிங்களரவமொடுகொன்றையணி செயங்கொண்டாரோ, காருலவும்புவியிலுள்ளோராகாயந்தனையும்வரைகட்டுவாரோ. ()

விறன்மிண்டநாயனார் கதை.

ஆரூரொல்லையின்மிதியேனென்றவிறன்மிண்டர்தனையரன்சோதித்தப், பாரிலொருகான்மிதிக்கச்செய்ததுகண்டக்காலைப்பதறியீர்த்த, சீருவந்துசிவன்காட்சிகொடுத்தானன்றோசேமச்செயங்கொண்டாரோ, பேருலகின்மனங்கலங்கிப்பிரியாமற்பிடித்தவர்க்குப்பேறுண்டாமே. (அக)

செந்நாப்புலவர் கதை.

உற்றசெந்நாப்புலவர்மிக்ககணிகணன்மேற்கோபமதாயுலகுண்டோனை, யிற்றையாய்ப்புறப்படுவோமினியுன்பாய்சுருட்டியெழுர்

திருமென்றேதச், சித்தசன்றன்றாதைவரதப்பெருமாளெழுந்தனரோ
செயங்கொண்டாரோ, பத்தருளத்தினிலீசன்குடியிருப்பானெனச்
சொலலும்பண்புதானே. (௮௨)

தசலன் கதை.

மிகப்பெரியமாலசுவந்தனைட்பிடித்துக்கட்டிவந்தவினைப்போர்த
ன்னைப், பகற்பொழுதிற்பொடியாக்கித்தாதைதனைவென்றகுசன்ப
ண்புபாரீர், செகத்தரசர்புகழவருந்தென்னேமகாடதிபச்செயங்கொ
ண்டாரோ, தகப்பனொருபாக்கெனவும்பிள்ளையொருதோப்பெனவுஞ்
சாற்றுவாரோ. (௮௩)

இரேணுகாதேவி கதை

தண்பரசுராமனதுதாயுடலிற்பறைச்சிதலைதரித்தமின்னு, ண
ண்பரிடங்கொண்டவரவிவண்முழுதும்பறைச்சியெனநகைத்து நாத
ன், நிண்புயனேயிவளையப்பாற்றுரத்தெனச்சேய்க்குரைத்தனரோ செ
யங்கொண்டாரோ, பண்புளவெண்சாணுடம்பிற்சிரசுபிரதானமென
ப்பகருவாரோ. (௮௪)

கண்ணன் கதை.

பார்த்தனுக்கேரதமூர்ந்தோன்மூத்தபலபத்திரனைப்பாரைச்சுற்
றென், றேய்த்தனுப்பித்தன்னைச்சார்ந்தோரைரட்சித்தண்ணனைச்
சார்ந்திருந்துவாழ்ந்த, னூற்றுவரைமடியவுஞ்செய்தான்செயங்கொ
ண்டாரோநீர்நுவலக்கேண்மோ, மூத்ததுவேமோழையென்றுமிளை
யதுவேகாளையென்றுமொழிகுவாரோ. (௮௫)

நிரம்பவழகியர் கதை.

பொன்னூர்செல்வமுந்தமிழும்பொருந்தரசன்றருக்கதனாற்புல
வருக்குண், மன்னனநிரம்பவழகியனையண்டங்காக்கையெனவழுத்
தக்கேட்டே, யன்னூர்நீயேயண்டங்காக்கையென்றார்செயங்கொண்
டாரணிகொணாட்டிற், றன்னாலேதான்மெலிந்தாலண்ணாவியென்ன
செய்வான்றரணிமீதே. (௮௬)

நந்திராசன்கதை.

சூத்திரப்பாவையைநிகர்மெய்யிதனைநம்பொண்ணுதெனவுந்து
ணைவன்கல்விக், காத்துமதத்தஞ்செய்துலகுள்ளமட்டும்புகழ்படைத்
தானன்றோநந்தி, போற்றியசுந்தரர்க்காய்முன்முறிகாட்டுஞ்செயங்
கொண்டார்புனிதநாட்டிற், கீர்த்தியபகீர்த்தியிலைவந்தாற்போகா
வெனவேகிளத்துவாரோ. (அஎ)

சுவாகாள் கதை.

ஆறுரிஷிபத்தினிமார்பழுதுபடாதிருக்கையிலேயன்றேருபங்,
கூறுசுவாகாளெடுத்தக்கினிதேவைத்தழுவரிஷிக்கூட்டங்கூடிச், சீறி
யறுவரைத்துரத்தத்தவசுக்கேகினரன்றோசெயங்கொண்டாரோ, வா
றவிதிவந்ததென்றால்வளைந்தாம்பாளையென்றுவழுத்துவாரோ, ()

அருந்ததி கதை.

நித்தியசந்யாசியென்றுநித்யோபவாசியென்றும்ரிஷிகள்கூற, வ
த்தைமெய்யென்றருந்ததியாள்கங்கை தனக்குரைத்துவழியன்பாய்க்
கேட்கச், சித்தமகிழருந்ததிசொற்றனக்குவழிகங்கைவிட்டாள்செய
ங்கொண்டாரோ, பத்தினியுத்தமிவாக்குப்பலிக்குமெனத்தேவரொக்
கப்பணித்திட்டாரோ. (அகூ)

மிருகண்டர் கதை

மதிமெதுவாலொருதூறுவியன்மதியாற்பதினாறுவயதுபுத்ர
னெதுதருவோமெனச்சிவனே நல்லபிள்ளைவயதீரொட்டிருந்தாற்போ
து, மதுதருவீரொன்றுமிருகண்டுமுனியன்றுரைத்தார்செயங்கொண்
டாரோ, யிதசாணியொருகூடைமிக்கசவ்வாதோர்பணத்தினிடையெ
ன்பாரோ. (கூ0)

அனுமான்கதை.

சலியாமற்கடறாண்டிமருத்துமலைகொணரனுமான்றடக்நோட
ன்னை, கவியாமலிந்த்ரசித்தன்பாசத்தாற்கட்டிவிட்டானலமதாண்,
கலியாணமுரசொலிக்குந் தென்னைமச்செயங்கொண்டார்கனத்த
நாட்டில், வலியார்க்குவலியாருமிருப்புரொன்றேயுலகிலுள்ளோர்வச
னிப்பாரே. (கூக)

பாண்டியராசன்கதை.

மதுரைமன்னனிடத்திருந்தகுதிரைபற்றாதெனவிலக்குமாவனேக, மிதமுடன்சேகரித்தநிமித்தியத்தான்முன்பரிமுழுதுமிழந்தானன்றோ, நிதியனைத்தோழமைவேண்டுஞ்செயங்கொண்டாரோயேரி நிறைக்கவேண்டிப், புதியவெள்ளம்வரப்போய்முன்னிருந்தவெள்ளத்தையுமிழுத்துப்போனவாறே. (௩௨)

விறதுதலையன்மனையாள்கதை.

தெகிட்டாக்காதலைவிறகுதலையன்மனையாள்கூத்தன்றிகிலிட்டேங்கப், புகட்டியல்லோகற்பழியாமற்கவிகேட்டாடனதுபுருடன் பேரின்,முகட்டாவிலையிற்றுயிலவோன்பணிசெயங்கொண்டாரோ சீர் மூதிர்நதநாட்டிற், பகட்டாறபங்கெடுப்பவொனப்பொரியரிசியிடியெனவும்பகருவாரோ (௩௩)

சூரியனைச்சக்கரத்தால்மறைத்தகதை.

வாணிமாதுலன்றோழனிறவாமற்காக்கவென்னவகைசெய்வோமென், றணியிரவியைத்திகிரியான்மறைத்துப்பார்த்தனைக்காத்தருளினோ, நாணரவாறபென்மலையைவளைத்தசெயங்கொண்டார்வாழ் நலஞ்சேர்நாட்டில், வேணுமென்றுநூற்றமெல்லியநூலாய்நூற்றி[illegible]வர்மெய்யதாமே. (௩௪)

மயிலிராவணன்கதை.

அச்சமில்லாத்துராக்கதராவணனைமயிலிராவணன்சேர்ந்தழிந்துபோனான், பட்சமுள்ளவிபீஷணன்றனரக்கனைவிட்டோடாதுங்கி மிகப்பண்பாய்வாழ்ந்தான், கச்சணியுர்தனத்திசௌந்தரிபாகாசெயங்கொண்டார்கனத்தநாட்டிற், றுர்ச்சனைக்கண்டவுடன்றூரப்போவென்றுலகோர்சொல்லுவாரோ. (௩௫)

வரதுணசோழன்மனையாள்கதை.

வல்லவரகுணசோழன்மகளைமணஞ்செய்தருளிவடிவைப்பார்த்தே, யல்லிருக்குங்குழலியிவண்மருதப்பர்க்காவண்மக்களனையேன்றே இல்லைமன்றளாடிமெய்யிலைக்கியமாம்படிசேர்த்தான்செயங் கொண்டாரோ, நல்லதுகண்டானயன்றனக்கென்றேயுலகிலுள்ளோர்நவிலுவாரே

நக்கீரர்கதை.

அரசிலையிற்பாதிபட்சிபாதிமச்சமானவிந்தையனைத்தும்பார்த்து, விரவுளநிட்டையைமறந்தநக்கீரர்தனைப்பூதம்விழுங்கத்தூக்கித், திரண்மலையிலடைக்கவள்ளிகணவனன்றோவிலக்கிவிட்டான்செயங்கொண்டாரோ, புரைசெய்தவமறந்தாற்கைதவமாளுமென்றெனுவையுரைத்தவாறே. (௯௭)

வேடன்கதை.

அடவியில்வேதியற்கொருவேடன்றினைமாப்பகுந்தபலனுற்காசிகருத், திடமுளமன்னவன்சேயாய்த்தினையரியபொற்கலத்திறசெனித்தானன்றோ, வடவரையைச்சிலையாகவளைத்தசெயங்கொண்டாரோவையந்தன்னி, லிடுவதுபிச்சைபின்புபெறுவதுவேமோட்சமெனவியம்புவாரே. (௯௮)

துர்வாசமுனிகதை.

வாச்சுமெதனத்துர்வாசருக்குமாங்கதனைமெத்தவருத்தவாழி,பாய்ச்சலினுன்முனியை வெல்லவரவுருக்குமாங்கதன்றுனபரித்தானன்றோ,கூச்சமறச்சிலாதிப்பூச்சியைக்கதிசேர்த்திட்டசெயங்கொண்டாரநாட்டிற், சாட்சிக்காரனைப்பணியார்சண்டைக்காரனைப்பணியத்தகுமென்பாரே. (௯௯)

வரரிஷிகதை.

சிவயோகர்வெகுளியினல்வரரிஷியுமகிடமெனச்செனித்தான்பாரிற், பவமடியாற்கற்றவுமைலிங்கப்ராணியைவதைத்தபழியின்றோவஃ, நவதீர்த்தமாடியன்றோதொலைந்ததென்பார்செயங்கொண்டார்நலஞ்சேர்நாட்டிற், றவமுடையோர்மனமழுங்கச்செயப்படாதென்றுலகோர்சாற்றுவாரே. (௱)

ஜெயங்கொண்டார் சதகம் முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

திருமுகவிலாசம்.

மதுரைச்சீமை செவ்வற்பட்டு இளையாற்றங்குடி
எழுநகரமென்றுசொல்லப்பட்ட
நேமநகரத்திலுதித்த
அழகப்பசெட்டியார் குமாரர்
முத்தப்பசெட்டியார்பாடி
ஊனைநகர் - வீரபண்டாரம் குமாரர்
சுப்பிரமணிய பண்டாரத்திற்கு
அளித்தது.

இஃது
மேற்படியார் பௌத்திரர்
நாராயணஞ்செட்டியார்
கேட்டுக்கொண்டபடி

திருக்கைலாய பரம்பரைச் செங்குந்த சங்கத்தி லொருவராகிய
சிதம்பரம்
அ. இரத்நசபாபதிமுதலியாரால்
சென்னை:
ஹிந்து தியலாஜிகல் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது,
1896.

உ

கடவுள் துணை

எழுநகரத்தார்பெயராற்பாடிய

திருமுகவிலாசம்.

விநாயகர்தோத்திரம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

இருநிதியஞ்சேருகின்றவேழ்நகரத்தார்மேற்
றிருமுகவிலாசமதுசெப்ப—வருளாற்
குணபதியாமீசன்குழவியெனவுற்ற
கணபதிபொற்றாண்மலரேகாப்பு.

நான்முகம்.

கலிவெண்பா.

கங்கைநதிதரித்தோர்கண்ணுதலார்சூரனுக்குச்
சங்கையில்லாவாழ்வுதனைக்கொடுக்க வங்கவனும்
தேவாதிகட்கிடுக்கஞ்செய்ததனாலிந்திரன்பாற்
றேவாதிகள்பலருஞ்சென்றடர்ந்து பூவாளி
வேளையரனிடத்தின்மேவிச்சுரரிடுக்கண்
தூளாய்ப்பறந்திடவேசொல்லுமென்றார் வேள்சிவன்பாற்

சென்றானமரர்சொன்னசெய்தியெல்லாமீசன்முன்பு
நின்றாங்குரையாணிகரின்மதன் மன்றன்மிகு

பூவாளியச்சிவன்மேற்பொங்குமழைபோனின்று
தூவினனீசனிவன்றுஷ்டனென்றே தாவிமதன்

றன்னையெரித்திடவேதானவருமவானவரும்
பன்னுஞ்செபதபஞ்செய்பண்ணவருந் தங்நிலைவிட்

டோடினரந்நாளொருகோடிசென்றபின்பு
கூடினரிந்திரன்பாற்கோவென்றே கூடுமுன்னே

சத்தரிஷிமாதர்தமக்கக்கினிபகவான்
மெத்தமயல்கொண்டவன்றன்வீட்டில்வந்து சித்தநொந்தே

யன்னமருந்தாதிருந்தானவண்சுவாகா
ளென்னவென்றானுள்ளதியம்பிறை னன்னயமா

வென்றன்றிராணியினியறிவீர்சத்தரிஷி
துன்றுமடவார்களுன்னைத்தோயவே யொன்றுமுத்தி

செய்வனென்றானல்லதெனச்சிந்தைமகிழ்ந்தக்கினிதா
மெய்பொடித்துச்சத்தரிஷிமின்னாரின் மைவிழியா

ளாறுரிஷிமாதர்வடிவாகினளச்சுவாகாள்
தேறவொண்ணாதாசதனைத்தீர்ப்பையயென்று கூறியே

யொவ்வொருத்தியாய்ச்சென்றுலகத்திற்றன்மனசு
செவ்வையொத்துக்கொண்டேயறீர்ந்தனனே திவ்ய

வருந்ததியைப்போலவடிவாகமாட்டாதுள்ளம்
வருந்திக்கணவனிடம்வந்தா டிருந்திழைமா

ரின்னொருத்தியேதுவாவில்லையென்றானுள்ளபடி
சொன்னவற்றைக்கேட்டுத்துயர்தீர்ந்தா னிந்நிலத்திற்

சத்தரிஷிஞானத்ருஷ்டிதன்னாலறிந்துகம
லத்துமடவாரையருகழைத்துச் சத்தி

யருந்தநிகற்புக்குங்களாறுபேர்கற்பும்
பரிந்துபற்றுதென்றுபகர்ந்து திருத்தந்
சரவணப்பொய்கைக்குட்டவசுசெய்வீரெனறே
யரிவையரைப்போவெனறனுப்பத் திருநுதலார்
சத்தரிஷிவாக்காற்சரவணப்பொய்கைக்குள்வந்து
சத்தியயேயெண்ணித்தவஞ்செய்தா ருற்றதெய்வ
மன்னவனுந்தேவர்களும்வந்தக்கினிபகவான்
றன்னையருகழைத்துச்சாற்றினு ரென்னவென்றுற்
சூரன்செயுமிடுக்கண்சோமன்றரித்தவர்பா
னீருதைத்துமீளுமென்றார்நேசமாய்ச் சீருடனே
செல்லுமுன்னேமாலாய்ச்சிவனுமிடப்பாக
மெல்லியலுமொன்றுனவேளையிலே மெல்லநடந்
தக்கினியோன்பொற்கதவையண்ணினுன்மெய்வெளிச்ச
மிக்கசுடாபோலேவிளங்கியதாற் றிக்கெனவே
சங்கரருமக்கினியோன்றன்னைக்கண்டேமனசு
சங்கோசமாய்விரைந்துதாமெழுந்தா ரங்கவாகரு
விந்துபிரவேசிக்கவீறுமெழிலக்கினியே
வந்துகையிலேந்தெனவழுத்தினு ரந்த
வரன்விந்தைத்தாங்கிநின்றவக்கினியோன்றன்னைத
கிரமாகவித்தவிந்தைச்சீரா யுரமாகத்
தாட்டிகமாய்க்கொண்டுசரவணப்பொய்கைக்குளிதைப்
போட்டுவிடுமென்னப்புகன்றார்கள் கேட்டவனு
மக்கணமேவிந்துதன்னையந்தச்சரவணப்பொய்
கைக்குள்விட்டுவர்தான் கருணையுடன் மிக்கவிந்து
மாறுகுழந்தைகளாயக்கங்கையிற்பிறந்து
மீறிவிளையாடும்வேளையிலே கூறரிய

வீஸ்வரருமீஸ்வரியுமேகாந்தமாகமந்த
வாசமாமந்நதியில்வந்திடவே யீஸ்வரிபார்த
திந்தநதியிற்குழந்தையேதென்றடேவர்பிரா
னுந்தன்குழந்தையென்றருண்மகிழ்ந்து விந்தையுட
ஞறுநலேயுஞ்சேர்த்தாவலுடனுசை
மீறியெடுத்துமடிமீதில்வைத்தே யாறிரண்டு
காலுமுருவுமிருகாலாக்கிச்சேர்த்தெடுத்து
வேலுமொன்றாய்மிக்ககரம்பன்னிரண்டாய்ச் சீலமுட
ஞறுசிரசாய்த்தேவர்க்காறுதலேயாமெனப்பே
ராறுமுகமென்றேயரனுரைக்க வீறு
மமையுந்திருமுலேப்பாலூட்டிக்கொடுபோஞ்
சுமையத்திலங்கேதவஞ்செய் யமைகிர்தோட்
சத்தரிஷிமாதரரன்றாட்பணிந்துதங்களுக்குப்
புத்திரயென்னவென்றுபுகன்றார்க ளத்தரும்பாரத்
திந்தக்குழந்தையைக்கேளென்னவவர்கேட்கச்
சிந்தைமகிழ்மதலேசெப்புமன்று மூந்துலகிற்
கார்த்திகைநட்சத்ரங்கருதுவோர்தங்கள்வினை
மாற்றியவர்கேட்டவரங்கொடுப்பேன் கார்த்திகைநட்
க்ஷேத்ரப்பதவியிலேசெல்லுவீரென்றுதுய
ராற்றிமடவாரையநுப்புவித்துச் சூத்திரங்கள்
செய்தசுவாகாடனக்குஞ்சேவித்தோர்தங்களுக்கு
மெய்யிலங்குபீடையொடுவிக்கினங்க ளெய்துகின்ற
போதிவையெல்லாந்தீர்ந்துபோகச்சுவாகாளென்
றோதவுடனேபயங்கொண்டோடுமே யாதவினு
வித்தப்பெருமையுமக்கென்றவர்சொல்லச்
சிந்தைமகிழ்ந்துசிவனுமையும் பித்தா

திடுக்கியிருகரத்தாலேந்தியுமையாள்பாற்
கொடுக்கவளர்ந்தகுமரேசா மடுக்கரையில்
வண்டாடும்பூங்கமலமாதுவிளையாடிவளர்
குன்றுக்குடியிற்குமரேசா சென்றன்று
வீறுமசுரர்குலம்வேரறுத்துச்சூரனுடல்
கூறுய்ப்பிளந்தகுமரேசா தாரணியி
லற்றவர்க்குத்தாரகமாயண்டர்களுட்டுக்குக்
கொற்றவனுய்வந்தகுமரேசா வுற்றசுட
ரம்பனையகண்ணுடையவானைகுறவள்ளியிரு
கொம்பனையர்க்கேற்றகுமரேசா நம்புதலாய்த்
தேடுமடியார்தமதுசிந்தைதனிலேயிருந்து
கூடிவிளையாடுங்குமரேசா தாடாண்மை
யன்றசுரர்நெஞ்சமதிர்கனகவேல்வாங்கிக்
குன்றுருவவெய்தகுமரேசா டன்று
ணலத்தையறியாச்சமணர்நாலாயிரரைக்
கொலைக்கழுவிலிட்டகுமரேசா பலத்தெழுந்து
நீலநிறச்சேவரன்னைநித்தங்கையிற்பிடித்துக்
கோலமயிலேறுங்குமரேசா சால
மிடிதீர்த்தமரர்தமைமிக்கதெய்வலோகங்
குடியேற்றிவைத்தகுமரேசா படிபுசமூஞ்
சந்திரசேகரர்க்குந்தையல்சௌந்தரிக்கு ம்
சிந்தைகளிகூரவந்தசேயனே யந்தமுயர்
மான்மருகாகங்கைமகனேவேண்மைத்துனனே
வேன்முருகாயாவருக்குமெய்ப்பொருளே காண்சே
ரொருமான்மகடனுடனுற்றதெய்வமங்கை
யிருமாதருக்குமிறைவா கருணைதரு

மும்மூர்த்திகடமக்குமூர்த்தியேகால்வேதச்
சிம்மாதனத்திருக்குந்தேவனே செம்மைமிகு

மஞ்சமுகனுதவுமாறுமுகனேயெழு
மஞ்சுலவுமங்கைமலையோனே ரஞ்சிதமா

வெட்டானைக்கொம்பைநெஞ்சிலேற்றிரத்னப்பந்திகளைத்
திட்டமுடனேயழுத்துஞ்சேவகத்திற் கெட்டியெனும்

பத்துமுடிராவணனைப்பட்டுருவவாளிதொட்ட
கத்திரிகையோன்மருகாகாவலனே யுற்றுநினை

தன்னந்தனித்தவர்க்குஞ்சாலப்பசித்தவர்க்கு
மன்னங்கொடுத்தாதரிப்பவனே யிங்கிலத்திற்

கார்த்திகைநட்சத்ரங்கருதுவோர்சஞ்சலத்தைத்
தீர்த்துப்பலன்பெருகச்செய்பவனே சாற்றரிய

சட்டிவிரதந்தனையநுட்டிபபோர்கடமை
மட்டில்லாப்பாக்கியத்தில்வைப்பவனே திட்டமுடன்

சோமவாரத்தைத்துதிப்போர்கடம்மனதி
னேமமதனைக்கொடுக்குநேயனே பூமிபுகழ்

வெள்ளிக்கிழமைவிரதமுற்றபத்தர்கட
முள்ளத்திலேயிருக்குமுத்தமனே துள்ளுந்

தந்திமுகம்படைத்துச்சப்பாணியாயிருக்குந்
தொந்திவயிற்றோனுக்குச்சோதரா சந்தமுஞ்

சித்தசனார்க்குந்திசைமுகனுக்குஞ்சிறந்த
மைத்துனனாவந்தமயில்வாகனா வெத்திசைக்கும்

வீறுதிருச்செந்தூர்மிக்கபரங்குன்றமுத
லாறுபடைவீட்டுக்கதிகாரா நீறணியு

மக்கினிக்கண்ணான்கைலையம்பதியாமீசனருள்
கைக்கனிக்குச்சுற்றிவருங்காங்கேயா திகடவீ

மானுக்கும்பூமிமடமானுக்குஞ்சீதையெனு
மானுக்குமிக்கமருகனென்றே மீனமதித்

தேரடியினின்றிதெல்லாஞ்செப்பினேன்கேட்டுவெற்றிக்
கூரியவேற்கையார்குமரேசன் பார

விடும்பேசனைக்கூவியிப்பொழுதேசென்றங்
கடிவாரத்தேயொருவனுரோ திடமாகப்

பன்னுதமிழ்நம்மேற்பகர்கின்றானீவிரைந்தே
யன்னவனையிங்கேயழையெனவே சொன்னவுடன்

றுக்கிடும்பன்வந்துன்னைச்சண்முகவருத்தாரம்
வாக்குரைத்தார்நீயுமின்றுவாவெனவே பாக்யமெனச்

சென்றேனவர்பாற்சிகண்டிமலையாதிபனைக்
கண்டேன்மனதுகளிகூர்ந்தேன் கொண்டாடித்

தோத்திரங்கள்செய்தேன்சுகந்தங்கள்வீசுதிருக்
காத்திரத்தைக்கண்டேன்கருணையுடன் போற்றரிய

செந்தாமரைத்தடமுந்திவ்யகரம்பன்னிரண்டும்
சந்த்ரோதயம்போலச்சண்முகமும் விக்கைபெறுஞ்

சேவற்கொடியுஞ்சிறந்தமயில்வாகனமு
மூவர்மனமெச்சுமுனைவேலுந் தேவர்மட

மாதுவள்ளியம்மைமகிழவினிதிருக்குங்
கோதறுதேன்வாயான்குமரனையென் றீதறவே

கண்டேன்மனத்திற்கவலைவறுமையெல்லாம்
விண்டேனெனதுடலம்விம்மினேன் ணண்டர்பணி

கந்தாகடம்பாகதிர்வேலாகங்கைபெற்ற
மைந்தாமயூரகிரிவாசா நந்தாக்

கருணைக்கடலேகனிந்துருகிப்பாடு
மருணகிரிநாதர்க்கருள்வோய் திருவிருக்கும்

பூங்கொடியாள்வள்ளிபுனத்துக்கொருநிழலாய்
வேங்கைமரமாகிநின்றவேலோனே பூங்கமலத்
தண்ணனைலவன்சிறைக்குள்ளாக்கிவைத்தாய்சூரைவென்று
விண்ணவர்க்குமிக்கசிறைமீட்டவேந்தா யண்ணனுக்கு
நன்னயமாகச்செவியினற்பிரணவப்பொருளைச்
சொன்னவனேசூழுஞ்சுடரொளியே என்னையின்று
காப்பாற்றவேண்டுமென்றேன்கந்தர்திருவாய்மலர்ந்து
வாய்ப்பாயுரைத்ததமிழ்வாணனே தாப்பாயுன்
னூரையுமுன்றந்தையுயர்பேரையுமுன்றன்
பேரையுஞ்சொல்லென்றார்பிரியமுடன் சீர்பெறவே
விறபனஞ்சேரருணைவீரபண்டாரத்தின்மகன்
சுப்பிரமண்யனென்றுசொன்னேனு னப்போதி
லிந்தநகர்க்குன்னூரீரைங்காதங்கடந்து
வந்ததென்னவென்றுவழுத்தினர் சந்ததமும்
போகாவறுமைபுலிபோலவென்னுயிரும்
பாகாருந்தன்மைப்பசுபோல வேகமுறும்
னன்பக்கருடனுடன்றோயரவமென்னுயிரு
மின்பமணுவத்தனையுமில்லாமன் முன்புகண்ட
நச்சரவைப்பாய்ந்துநடனமிடுந்தோகைமயில்
பச்சோந்திக்கஞ்சும்பழைமையைப்போன் மெச்சுசெல்வ
மில்லாவறுமையினுலெல்லாண்முன்வாய்பேசச்
செல்லாமனெஞ்சந்தியங்கியே நல்லோர்கள்
கூடுசபைக்கேகமனங்கூடாமலேவிரைந்தே
யோடியொளித்தேனுறுகணல் வாடுவதால்
நாடுதொறுஞ்சென்றுநடந்தலுத்துப்பேர்கேட்டு
மூடர்களைப்பொல்லாதமூர்க்கர்களைப் பாடுதமிழ்க்

தீயாரைச்சார்ந்தோர்க்கிடுக்கண்செய்வோரைமிகத்
தீயாரைமாறுச்சினத்தோரைப் பேயான
சண்டாளரைப்புரட்டுச்சல்லியரையேழைமுகங்
கண்டிரங்காவுத்தக்கயவர்களைக் கொண்டாடி
காமனென்றுஞ்சோமனென்றுங்காண்டிபனென்றும்பலத்தில்
வீமனென்றுமிக்கவிதுரனென்றும் பூமிபுகழ்
தென்னனென்றுமிக்கதிருமாலென்றுங்கொடைக்குக்
கன்னனென்றுஞ்செல்வக்கனகனென்று நன்னயஞ்சேர்
மேருவென்றுங்கொண்டலென்றும்வேண்டியதெல்லாங்கொடுக்குந்
தாருவென்றும்பாடிச்சலித்தலுத்துச் சீருயர்ந்த
மஞ்சரியேயோர்பணமாய்வண்ணமுக்காற்பணமா
யஞ்சுபதம்பாடியரைப்பணமாய் மிஞ்சியகூத்
தாட்டுக்கிசைநாடகத்துறைக்கோர்பழைய
வேட்டியாய்ப்பத் தவிருத்தமுடன் சீட்டுக்
கவிக்கோவோர்நாள்வயிற்றுக்கஞ்சியாய்வெண்பா
செவிக்கினியமுதத்தமிழுஞ்சேரப் புவிக்குளொரு
பாக்குக்கும்வெற்றிலைக்கும்பாவிகளைச்சொற்புகலச்
சாக்குக்குமபாடிச்சலிப்பாகி நாக்குலர்ந்து
எடும்புல்லாகியெழுத்தாணியுந்தேய்ந்து
பாடுமெழுப்பரதவித்தே யேடெழுதிச்
சுண்டுவிரலுங்காய்த்துத் தொண்டைகம்மல்பாடியதாற்
கண்டதல்லாலோர்பலனுங் கண்டிலேன் வண்டரவர்
செப்புமுலைவேசையர்க்குந் தீக்குத்திருடருக்குந்
தப்புமுன்னே கட்டித்தலைக்கீழாய் மெய்ப்பூஞ்ச
லாட்டுவோர்க்குஞ்சவுக்கோடைந்துமணிக்கயிற்றின்
மூட்டுவோர்க்குங்கொடுப்பர்மூடரவர் பாட்டுனோர்க்கு

செய்யாரினியிவர்பாற்செல்வதினிறசாரமில்லை
யையாவெனைநீநன்காதரித்துத் தொய்யாமற்
காவென்றேனப்பொழுது கந்தர்திருவாய்மலர்ந்து
வாவென்றென்னோடுவசனிப்பார் மேவியநீ
யெம்பாலுன்பாட்டை யியம்பினாய்வண்புலவா
வும்பாலெம்பாட்டையுரைக்கக்கே ணம்பாவென
றந்தையுமோர்பெண்ணைச் சடையில்வைத்தாரச்சடையி
லந்தமிலாவூமத்திலையணிந்தார் மூந்த
விடுகாட்டெலும்பை யெடுத்தணிந்தாரன்றிக்
கடுவாயரவுகழுத்திட்டார் திடமொடுறுந்
தொண்டர்தமையுண்டார்சூழ்ந்தகடனஞ்சையுண்டார
கண்டிருந்தும்பிள்ளைக்கறியுண்டார் கொண்டாடிச்
சீர்வேடனெச்சிலுண்டார்தின்றதெல்லாம்பற்றாம
லீரேழுலகுமிரந்துண்டார் பாரறியப்
பிட்டுக்குமண்சுமந்தார் பின்னைவிறகுவிற்றார்
மட்டுக்கடங்காவளையல்விற்றார் திட்டமுடன்
வில்லடியும்பட்டாரவிசையனங்கையாலொருவன்
கல்லடியும்பட்டுடம்புகண்ணினார் நன்மதுரை
மாறன்பிரம்படியும்வாங்கினார்பாறனக்காய்
வீறிடையன்கையரிவாள்வெட்டுண்டார் கூறரிய
சூலாயுதம்படைத்தார்தொல்வேடன்றன்செருப்புக்
காலாலுதைக்கக்கனிந்திருந்தார் சீலமுடன்
மாடெடுக்கப்பெற்றார்மருட்கொண்டார்தில்லைதனி
லாடெடுத்தாரென்றுபெயராயினார் தாடாண்மை
யும்பர்தொழுங்குற்றாலத்தாரிலுயர்ந்திருக்குங்
கும்பமுனிகையாற்குறுகினார் செம்பத்தும்

வேதன் சிரசிலொன்றைவெட்டினார்மன் மதனைப்
பாதாதிகேசமெல்லாம்பார்த்தெரித்தார் சூதாய்த்தேர்
வண்டிற்காலிற்சோமன்மைந்தனையும்போட்டரைத்தார்
சண்டனெனுமேமன்றனைவதைத்தார் சென்றெதிராய்
முப்புரத்தைவென்றகதைமூவுலகிலுள்ளவர்கள்
செப்புகின்றார்கேட்டாறசிரிப்பாமே யிப்படியென்
றந்தைபிரபலங்கடாயார்வளப்பமதை
யுந்தனுக்குச்சற்றேயுரைக்கக்கேள் பிந்தாம
லம்பலத்திலாடினா ளம்புவிக்குந்தாயானாள்
கம்பநதியிற்றவசுகைக்கொண்டாள் கும்ப
மூலகளுமூன்றானுண்முனைப்புலித்தோல்போர்த்தாண
மலையரையனுக்குமகளானாள் பலவலைஞர்
சாதியிற்சேர்ந்தாள்சத்திதானென்றாளம்மலைமேற்
றீதறவேவீற்றிருக்குந் தேவியக்த மோது
முருமாறியேகுறத்திக்கொப்பாகச்சென்று
கருமாறியேகைகொடுத்தாள் பரிவாகச்
செல்லாயிரங்கோடிச்சீவர்க்கிருநாழி
நெல்லாற்படியளந்தநீலியென்பர் சொல்லுவதென்
றந்தைபட்டபாடனைத்துந்தாயார்க்குண்டேபுலவா
வென்றமையன்செய்தியியம்பக்கேண் முந்தவனை
தந்தைக்குமுன்பிறந்தார்தந்திமுகமாயினார்
விந்தைப்பெருச்சாளிமேற்கொண்டார் முந்த
வாதக்காலானார்வயிறுபெரிதானார்
பாதைகுளம்வீதிபலவிடங்கண் மீதிருந்தே
யன்னையைப்போற்பெண்டேடியாயூரசமாய்மனதி
[illegible]றிலுட்கார்ந்தார் பின்னையென்றன்

மாமன்வரலாற்றைவழுத்தக்கேளுந்திதனிற்
பூமனையும்பெற்றார்புவிபுரக்க நேமி

பதித்தார்துளசிதனையணிந்தார்பாம்பை
மிதித்தார்பாலாழிமேன்மெள்ளக் குதித்தோ

ராலிலையின்மேற்றுயின்றாவையுமேயோட்டிவருங்
கோலிலையும்பள்ளிகொண்டார்கூசாமற் சால
மனையாளைநெஞ்சில்வைத்தார்மாமோகினியா
யேனையீன்றவரோடிணங்கிக் கனமாய்

அரியரபுத்ரனென்றேயாண்பிள்ளைபெற்றார்
தெரியாதபோகளுண்டோசெப்பும் பெரியதொரு

ஆடகனைக்கொன்றங்கவன்குடலைமாலையிட்டெ
கூடிருக்காத்ரங்குடித்துவிட்டார் கோடியென

மாய்ச்சிமுலைப்பாலையுண்டாராவலடங்காமற்
பேய்ச்சிமுலைப்பாலும்பிடித்துண்டா ராய்ச்சியர்கள்

பாடிதனிலுள்ளோர்பாற்பொங்கலிட்டதெல்லாங்
கூடியுண்டார்பாற்றயிருங்கொள்ளையுண்டார் நாடரிய

மண்ணையுண்டார்பாடிமடவாரறியாமற்
கண்மருட்டியாட்டைக்களவாண்டார் வண்மை

குருந்தேறிக்கொண்டார்குதிரைகிடையாமற்
பருந்தேறிக்கொண்டார்பகட்டாய் வருந்தாமல்

காய்ச்சியபாற்றன்னைக்களவாண்டுதன்னுடைய
வாய்ச்சிலைகையாற்கட்டுண்டடியுண்டார் கூச்சமின்றி
யாடவராய்மிக்கபதினாறாயிரமாதர்க்
கூடியேமிக்ககளிகூர்ந்தார் மோடிசெய்து
மாமனையுங்கொன்றுவிட்டார்வஞ்சகமாயண்ணனையும்
பூமிபிரதக்ஷணமாய்ப்போகவிட்டார் நேமி

பானுதனை மறைத்தார் பார்த்தனுக்குத் தேரோட்டிக்
கானிலுரையை வரையுங் காத்திருந்தார் மேன்மையுடன்
சொல்லவொணு வஞ்சத் துரியோதனுதிகளைக்
கொல்லவகை விவரங் கூறினர் சொல்லுவதென்
பாரினிலே புரட்டுப்பண்ணியதிவ் வேரமெல்லாம்
யாருமறிவார்களதுவல்லாமற் சீர்கிழவிக்
கூனுநிமிரக் குறித்தெய்தார் மாரீசன்
மானையெய்தார் தென்னிலங்கைவாழரக்கன் சானகியைக்
கொண்டேகமிக்க சிறைக்கோலமுற்ற பெண்ணைநத்திச்
சென்றழைத்துக் கொண்டவகை தீராதே வண்டரன்று
நாட்டிவருக்கொட்டாமனற் சிறுதாயார்வனத்தி
லோட்டிவிட்டார் கண்மூன் றுலகறியப் பூட்டகமா
வஞ்சகப்போராய் மறைந்து வாலியைக் கொன்றூர் காட்டிற்
றஞ்சமற்ற பெண்பிள்ளையைச் சங்கரித்தா ரஞ்சிதமாய்க்
கல்லைப் பெண்ணுக்கிவிட்ட காலாக்கிரன் செய்தி
சொல்லத்தொலையாதே சொற்புலவா நல்லதினி
யெந்தனியற் செய்தியியம்பக்கேள் யாவருக்குங்
கந்தனென்று பேரானேன் கள்வனாப் போன் முந்தமுந்தக்
கோழிபிடித்தேன் குறத்திதனை மாலையிட்டேன்
பேழைவயிற்றனுக்குப் பின்னனே னீள்கூந்தல்
வேடிச்சிக்காய் வனத்தில் வேங்கைமரமாகியயல்
வாடிக்கை மாதருக்கு மாலானே னூடறியத்
தந்தைக்குபதேசஞ் சாற்றினேனப்பனுக்கு
விந்தைக்குருக்களென்றார் மேதினியோர் தந்தைவெகுண்
டானாலும் பிள்ளையதி கப்ரசங்கியென்று
மீனுக்[illegible]டலில் விட்டுவிட்டார் நானிலத்திற்

நேர்பிறவியானேன் சிவிகைதனிலேறுவர்முன்
கூர்மயின்மீதேறிக்கொண்டிருந்தேன் சாரமாய்
வெண்ணீறணிந்தேன் மிருகடப்பந்தாரணிந்தேன்
கண்ணீராறானேன் கருணையுடன் பண்ணுகவிக்
காம்புலவாகேட்டிலையோவாண்டிதனையடித்தாற்
சாம்பர்பறக்குமென்பார்தாரணியின் மாம்பழத்துக்
காகவேகான்கைலையம்பதியைச்சுற்றுமுன்னே
தாகத்தாலென்றமையன்றந்தைதனை வேகமாய்ச்
சுற்றியடிபணிந்துசூதக்கனியதனைப்
பற்றிக்கொண்டார்நான்பதறியே மெத்த
வருகோபத்தாலேமாதாபிதாவைவிட்டுத்
திருவாவினன்குடியிற்சென்றேன் பரிவா
வன்னைவந்தாளென்னையழைத்தாளொருதரமே
யென்னபிள்ளாய்செய்தகுறையென்ன முன்னஞ்
சகிப்பாரிலையாதமையன்புசித்தாற்
பகைப்பாரோமாம்பழமோபாரந் தெகிட்டாப்
பழநியெனவேபகர்ந்தாளதனாற்
பழநியென்றும்பேரானேன்பண்பாய் விழவார்
மலைவாயலைவாயில்வாழ்க்கையுற்றேன்பின்னுஞ்
சொலல்வேண்டுமென்றாற்பொருளையா நிலையிருப்பு
வேலொழியவென்கையில்வேறுபொருளுண்டானாற்
சாலவுரைப்பாய்நான்றருகிறேன் ஞாலமிசை
பங்கமில்லைநாங்கள்பட்டபாடெல்லாமுன்னிடத்தில்
சங்கதியாய்ச்சொன்னேன்றமிழ்ப்புலவா வெங்கள்பிழைப்
பிப்படியெல்லாமிருக்கவென்பாலினுன்றுயரா
லெய்ப்புடிச்சொல்வாயென்றியம்பின [illegible]ர்போ

துட . மத்தளத்திடைப்போயுற்றதுயர்சொன்ன
வருமைக்கிணையென்றதிசயித்துக் கருணையுடன்
தாமரைசூழ்வாவிதனிற்போனவண்டுகெஞ்ச
மாமதுவைத்தானுமுண்ணும்மற்போமோ கேமியினுன்
மாலுக்காகப்பயந்தவந்துதஞ்சமென்றுசொல்லச்
சிலருக்ருச்சேத்திரன்றனக்காய் ஞாலமிசைத்
தாராருநீள்விசயன்ருமோதரனுடனே
போராடிக்காத்ததுவும்பொய்யலவே சீர்முனியைக்
காக்கும்வகைக்கரனுர்காலன்றனையுதைத்து
மார்க்கண்டனைக்காத்தவாறுபோற் றீர்க்கமுட
னென்னையடர்கலிகளெல்லாந்தீர்த்துப்பவிஷூ
தன்னைக்கொடுப்பாய்தயாபரா வன்னைதெய்வம்
நீயேயெனக்கல்லானீடுகெதியில்லையென்றேன்
மாயோன்மருகன்மனமகிழ்ந்து நேயமுடன்
தன்மையதாமோதனக்குவந்தகாரியமதிற்
பின்னுக்குவாங்குவரோபேருலகி னன்னயமாய்
மிக்கசனமாய்த்தனதுவீட்டில்விருந்துவந்தாற்
பக்கத்திற்றள்ளுவதும்பண்பலவே யக்கதைபோ
னம்மாலழைத்தகவிநாவலாவுன்னைநான்
சும்மாவிடாமலொன்றுசொல்லக்கே ணம்மடியார்
பார்த்திவர்காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின்முன்னைசியர்
கோத்திரத்தின்மிக்ககுபேரனைப்போல் வீற்றிருக்கு
மந்நாளிற்பாண்டிநகர்க்கான்குடிவேண்டுமென்று
தென்னுடன்றேசிகர்பாற்சென்றுரைத்து முன்னுன
மெத்தவுபசாரம்வேண்டுவதெல்லாமுரைத்துச்
சித்ததிரும்புதற்குச்செய்திசொல்லிச் சத்தியமாய்த்

திங்கள்கதிருள்ளமட்டுந்தேசிகரேயென்றூட்டி
லுங்கண்மரபிற்கொருக்காலும் பங்கம்
வரவொட்டேனென்றுவலதுகையைக்கொடுத்தே
யிரவியொளிரதத்திலேற்றிப் பரிவாய்
வளமையுடனழைக்கவந்தேனலமா
யிளைசைமாளைதப்பதியிருந்தார் களிகூர்ந்தே
யஞ்செழுத்தையுட்செவிப்போரல்லும்பகலுமெனை
நெஞ்சில்விட்டுநீங்காதநிண்ணயத்தா ரஞ்சிதமாய்ந்
திருமாற்கடிமைசெய்வோர்தெய்வமெல்லாமொன்றென்
றுரிமையுடன்போற்றிவளர்வுற்றோ ரிருநிதியம்
வேண்டினருக்குதவிமிக்ககனத்தைப்பெற்றோர்
பாண்டிநாடாள்வோன்பதம்பணிவோர் நீண்டபுகழ்த்
தேசாதிபர்புகழுஞ்செய்யதிருப்புனவை
யாசானழகரடிபணிவோர் நேசமுட
னன்னைதந்தைதெய்வமுதலாசானைப்போற்றுதலாய்
மன்னவரைக்கூடவணங்காதார் மூன்றுயர்ந்த
மேருகிரியுரைத்தும்வேழந்தனைநிறுத்தும்
பேருலகின்மிக்கானபேரானோர் யாரு
மதிசயிக்கக்காவேரியாறுதனைப்பஞ்சுப்
பொதியாலடைத்தபுகழாளர் மதியாற்
கடலிலெறிந்தபொன்னைக்காசினியோர்தாமெச்
சிடவழைத்தவேலேலசிங்க நெடுங்கிணற்றில்
வீம்புக்குத்தன்வீட்டில்வெள்ளாட்டிபாற்சவடி
தாம்பிட்டுநீரிறைத்ததாஷ்டியர்க டேம்பவே
கல்யாணவாயிலிலேகாவணக்காலுக்குயர்ந்த
நல்பவளக்காலதனைநாட்டினோர் வல்விரவில்

புவெள்ளிதூணைவாங்கிவிடவக்கணமே
பொற்கதவுநாட்டிப்புகழ்படைத்தோ ரிட்புவியில்

சீரகப்பூந்தாரணிந்தோர்சிங்கக்கொடிபடைத்தோர்
காரிணையாச்செம்பொன்கலிக்கீவோர் பார்புகழுங்

கத்தனிளைசைக்கைலாயநாதனையும்
நித்தியகல்யாணியையுநெஞ்சில்வைப்போர் நத்தினை

யாட்கொண்டநாதருடனைஞ்சிவபுரத்தீதவி
தாட்கமலம்போற்றிவளர்தாட்டிகர்கள் வேட்காம்

வடிவாரும்பேட்டைவளரொளியோர்மிக்க
வடிவுடையாளைப்டணியுமாண்பார் படிபுகழுந்

தெள்ளுதமிழ்சேர்திருவேளூர்க்கற்பகமாம்
பிள்ளையாரைப்பணியும்பேராள ரள்ளிதிதி

செய்யுநியமச்செயங்கொண்டசோளீசர்
தையல்சௌந்தரியைத்தாள்பணிவோர் வையமகிழ்

பூவுடையவூரிற்புகழ்தேசிகரடியோர்
பாவுடையமாதினடிட்பணிவோர் தேவாபுகழு

வேலினமரின்மிகுத்தகண்டீசரொடு
சாலவுங்காமாட்சியிருதாள்பணிவோர் மேலிப்டை

தான்றோன்றியீசரையுஞ்சங்கரியையும்போற்று
மான்மதஞ்சேருந்துளவமார்மார்பர் தேன்சிறந்த

மாதைப்பதியில்வளருமைஞ்ஞூற்றீசர்மகிழ்
காதல்பெரியவளைக்கைதொழுவோர் சாதகமாய்

ராசசிங்கம்வாழ்பூமிநாதர்சிவகாமியையும்
நேசமுடன்போற்றிநிறைந்திருப்போர் வாசனையா

காணிலத்தோர்கொண்டாடகம்மிடத்[illegible]
தானமடங்கட்டிவைத்ததாளாளர்   ங்கம்

திருவாவினன்குடியிற்சென்றெ[illegible]
தருவாய்க்கொடுக்குமன்னதர[illegible]   முறைய

நாடறியப்பூவுலகிறைன்மூந்[illegible]
கோடியளிக்குங்கொடை[illegible]   தேடிநிதி

மாயேஸ்வரர்பூசைம[illegible]
சேயார்மும்மூர்த்தி[illegible]   மாயாத

ஆருணிகள்க[illegible]பெரும்மணிமிக்கதர்மக்
தாரணியிற்[illegible]சம்புரூஷர்   வாரஞ்

சிகரத்[illegible]மபோலேழு
க[illegible]அடியார்   மிகவவர்கள்

[illegible]வண்டிந்திருமுகமூக்
[illegible]டித்திற்றுஞ்சென்று   பூரணமாய்க்

[illegible]சரிருகையிற்றிருமுகத்தை
[illegible]வாய்வணிகேச   ரனைவர்களுங்

குடமூக்குடியிற்குமரர்திருமுகத்தைக்
[illegible]வுடனேகளிகூர்ந்து   கொண்டாடி

யுன்னையடர்கவிகளோடக்கணகதிதி
தன்னைக்கொடுத்தாதரிப்பார்க   ளிங்கேரஞ்

செல்லுவாயென்றுதிருமுகந்தந்தென்னை
யல்லதவிரவனுப்பினார்   கல்லதென்றே

யிங்கிதமாய்மெய்கூர்ந்தினிதாய்நடந்துவொந்த
மங்கலத்திற்சென்றேன்வணிகேசர்   சங்கதியாய்க்